

PARRÒQUIES DE SANT JOAN, SANT ANTONI I MARE DE DÉU DEL CARME - VALLS

a/e: sjoan.valls@arquebisbatarragona.cat

www.sjoan.valls.arquebisbatarragona.cat

tel i fax 977 60 00 13

el candel·ler

QUARESMA

TEMPS PER APRENDRE A FER MÉS CRISTIANA LA VIDA NORMAL DE TOT L'ANY

De nou iniciem la Quaresma, camí de Pasqua. Quantes en portem de Quaresmes? Quins efectes positius hem aconseguits en elles? Ens van ajudant a orientar la nostra vida en direcció de Déu, posant a Jesús com a centre i referència de tot el que fem, deixant-nos guiar per l'Esperit per a que Ell sigui el Mestre de les nostres ànimes?

El passat, passat està. Potser constatem, tristament, que no hem estat gaire dòcils, que la nostra generositat al Senyor ha avançat poc... Ara tenim una nova oportunitat, un temps favorable que Déu ens ofereix. Aprofitem-lo! Fem de la Quaresma un temps intens d'aprenentatge de vida cristiana en allò que la defineix com a tal. Fem el que fem normalment, però accentuant aquelles dimensions que l'haurien d'impregnar de sentit evangèlic. Potser no es tracta de fer gaires coses de més. Però sí es tracta de fer-les amb un esperit renovat.

La primera dimensió és de cara a Déu. L'hem de subratllar amb dues pràctiques que són actituds del cor: la pregària i la escolta de la seva Paraula. La pregària pot ser molt senzilla: de tant en tan un pensament que puja cap a Déu. Quan toquen les hores, en el canvi de feina, quan ens desplacem a peu o en cotxe, quan ens trobem amb alguna dificultat, quan contemplem alguna cosa bonica, etc. L'escolta de la Paraula llegint l'evangeli del dia (és un fragment breu que podem trobar citat en el "full dominical"), o preparant l'evangeli que escoltarem a Missa el diumenge, o senzillament agafant un evangeli o una carta de sant Pau i anant llegint un petit fragment cada dia.

La segona dimensió és de cara als altres. Hi ha uns "altres" que tinc a prop i uns "altres" que tinc més lluny. Pels primers hi ha bona cosa seria pacificar les relacions, escoltar una mica més i millor, dialogar sobre aquells temes pendents o enquistats, donar part del meu temps que tan valoro i que només dedico a les meves coses. Pels segons els temps em demanen una mica més de solidaritat, perquè n'hi ha molts que ho passen bastant pitjor i potser els manca fins el necessari. Una pràctica quaresmal de tota la vida és l'almoïna, que vol dir posar-la la mà a la butxaca per donar segons la mesura de la necessitat d'altri.

La tercera dimensió és de cara a un mateix. La fidelitat cristiana demana progressar en la llibertat: és més que mai difícil. Per tot arreu hi ha incitacions, propostes, enganys que intenten esclavitzar-nos. Adonem-nos-en i no siguem ingenus. Visquem austerament, no ens atrafeguem tant, sapiguem triar el que més important i més profitós, aprenuem a no fer res i a estar tranquils amb nosaltres mateixos. Proposem-nos alguna pràctica que ens personalitzi: pensar, llegir, escoltar, mirar. Si ho fem en la presència de Jesús i acompanyats de les persones que estimem i ens estimen, millor.

Ja sabem quines tres dimensions activen el sentit cristià de la vida normal. Que el Senyor ens inspire el que ens sigui més adequat a la nostra manera de ser i ens ajudi més i millor a ser deixebles seus en allò normal de cada dia. *Que la Quaresma sigui un temps intensiu per a aprendre a fer cristiana la vida normal de tot l'any.*

JOSEP BOFARULL, rector

NO TENIR EL SUFICIENT PER VIURE

Estem entrant a quaresma, època de recolliment, meditació i moment d'obrir els ulls a les persones que ens envoltem i que tenen problemes, però, coneixem algú...

Que s'ha quedat sense feina i no te ni atur...
Que es va comprar un pis i no el pot pagar...
Que les factures se li van acumulant, aigua, llum,....
Que anava trampejant i ara les portes es van tancant...
Que cada cop disposa de menys recursos...
Que no te sostre i viu al carrer.
Que viu sol i no veu mai a ningú...
Que està en una residència, plena de gent, però esta sol...
Que te una família i no hi veu futur...
Que tot anava be i ara tots son problemes...
Que abans vivia de la seva feina i ara de la caritat...
Que sempre reben els mateixos...
Que ha caigut en les drogues, alcoholisme...

Es estrany, estan al meu voltant, son els meus veïns, me'ls trobo pel carrer, però no els veig, no m'interessa, no m'importa, però **puc ser jo....**

Oscar Roset

LA MALALTIA GREU INCURABLE

Déu meu, en Vos confio. Quantes vegades hauré pronunciat aquestes paraules?. En tot moment, en tot lloc, en situacions difícils i en moments d'alegria, no puc parar de donar gràcies a Déu i confiar en el seu ajut.

Podríem dir que ara necessito més que mai acollir-me a aquesta confiança en Déu per suportar les proves que m'envia. M'han pronosticat una malaltia greu incurable, i sé que Jesús va compadir-se dels qui sofreixen, però tinc por i demano sense parar que em faci la gràcia de poder continuar vivint. No obstant, agafant-me en aquesta confiança, només demano que es faci la seva voluntat.

Sempre he pensat que Déu em té una mica mimat. M'han passat moltes coses, com a tothom, i sempre n'he sortit reforçat. No és això una prova del seu amor?. Ara que em demana que li retorni la vida que Ell m'ha donat, espero que no em tingui en compte les errades que he comès, i que pugui suportar fins al final la prova que Ell m'envia. Déu meu, en Vos confio.

G.G.

LA DEPRESSIÓ

Les persones en el món actual entenem per depressió aquella malaltia mental caracteritzada per una alteració de l'estat d'ànim del pacient amb la tristesa com a símptoma clau.

A la pràctica, el problema va més enllà d'una simple definició, una persona amb depressió és aquella que es troba tancada en si mateixa sense poder veure la sortida del túnel en el que es troba.

Els professionals que intenten curar-la tenen a les seves mans una feina molt important; però també cal destacar que altres camins ens poden complementar aquestes teràpies. Creure en allò que vols serà la clau per poder-ho dur a terme i en aquest moment entren en joc les ganes de seguir endavant, l'esperança en la vida, que és el més important que una persona pot posseir i sobretot, la fe, que com els creients ja sabem, és capaç de moure muntanyes.

La veritat és que ningú podria explicar millor aquest trastorn que aquell/a que ho viu en primera persona, però des d'aquí s'intenta fer un crit d'ànim perquè no es defalleixi en l'intent per superar-la. Tots/es necessitem tenir confiança i què millor que dipositar-la en la fe de Déu perquè ens ajudi en la nostra vida. Elisabet

LA SOLEDAT, L'OBLIT, NO COMPTAR AMB NINGÚ

" Déu meu, Déu meu, per que m' heu abandonat ? Ha arribat l'ora suprema, i Jesús fa seves les paraules del Salmista, esgotat i sofrent per la soledat i per l'angoixa, sense explicació humana. "Déu meu, Déu meu, per que meu abandonat"?

.../..

En mig de les realitats del nostre mon, ple de soledats, necessitats humanes, incerteses que ens preocupen, alcem la nostra mirada vers Jesús que sofreix i aparentment sense sentit, però que des de la Creu ens estima.

Senyor Jesús, des de les hores amargues de les nostres soledats, quasi comprenem la teva. Sí, també tu vas sofrir i morir en soledat profunda i total, encara que en el fons del teu ésser posseïes la presència de Deu Pare, i als teus peus, t'assistia la mirada silenciosa i el cor traspasat de la teva Mare la Verge Dolorosa. També Ella va saber de soledats quan et va tenir mort en els seus braços. A l'hora de la teva creu, tots fallaren. Tots fallem. Els deixebles havien fugit. I els altres –nosaltres- seguim embolicats en el remolí dels banals negocis quotidians. Ajuda'ns Senyor, a compartir la soledat, els dolors i les necessitats dels nostres germans. No permetis que el nostre egoisme ens tanqui en l'abisme del nostre jo. Dóna'ns mans i braços oberts com els teus a dalt de la Creu. Mirades radiants de misericòrdia com les dels teus ulls. Cor com el teu, traspasat, però acollidor. Fes-nos capaços d'estimar els altres "com Tu ens vas estimar".

Gna. Josefa cmt

VIURE SENSE ESPERANÇA NI FUTUR

El gran forat negre, ple de foscor i obstacles al qual es veuen abocades totes les persones que viuen sense esperança ni futur, es fa pesat com una llosa i els aixafa cada dia una mica més.

La societat actual degut a les circumstàncies de la vida té falta de valors espirituals, que són els que ens ajuden a mirar cap al futur amb més esperança per poder afrontar les dificultats que la vida ens porta.

Que Déu ens lliuri de caure en el pou que enfosqueix la nostra vida i que ens fa córrer el risc d'abandonar el camí de l'esperança que ens pot ajudar en el nostre futur.

Lourdes Pascual

CALENDARI D'ACTIVITATS

Cada dissabte, a sant Joan, a les 7,15: Via Crucis.

Cada dimecres, a sant Antoni, a les 10: Celebració del Perdó.

Cada dijous, a sant Antoni, des de les 10,30: Exposició del Santíssim Sagrament.

Divendres, 6 de març, a les 5 de la tarda: Missa a la capella de l'hospital, pels malalts i pels qui en tenen cura.

Dissabte, 7 de març, tot el dia, a La Pineda de Vila-seca: Jornada de Formació per a Catequistes, organitzada pel SIC.

Diumenge, 8 de març: calçotada pels catequistes i els seus familiars.

"Conferències Familiars",

a les 8,30 de la nit, a la sala d'actes de la Residència Santa Teresa:

dijous, 12 de març: "Aprendre a envellir i saber acompanyar, a casa, els qui envelleixen" per Carme Nogués, professora

dijous, 19 de març: "Carles Cardó, perfil humà i espiritual" per Lluís M Moncunill, teòleg

dijous, 26 de març: "El futur de l'experiència cristiana" per Teresa Forcades, monja benedictina i teòloga

dissabte, 14 de març, a sant Joan, a les 9 del vespre: Vetlla de Pregària de Quaresma.

diumenge, 29 de març, a La Riba: sortida arxiprestal dels infants grans de la Catequesi.

dimecres, 1 d'abril, celebració comunitària de la Penitència, a les 10, a sant Antoni; a les 8 vespre, a sant Joan

divendres, 3 d'abril, a sant Joan, a les 10, celebració de l'Eucaristia a la capella de la Mare de Déu dels Dolors .

divendres, 3 d'abril, a les 5 de la tarda: Missa a la capella de l'hospital, pels malalts i pels qui en tenen cura.

divendres, 3 d'abril, a les 8 del vespre: **Predicació per preparar la Setmana Santa i la Pasqua per l'arquebisbe emèrit mons. Joan Martí Alanis**

dissabte, 4 d'abril, a les 6 de la tarda, Missa a la Casa Monserrat Cuadrada

REVISEM-NOS DE...

Comencem l'itinerari quaresmal guiats per l'exemple i la paraula de Jesucrist que en l'Evangelí ens indica el camí d'una autenticitat que ha d'estimular la conversió. La Quaresma és, abans que tot, temps de retorn a Déu i de retorn als germans. El Pare ens crida a convertir-nos i a renovar la nostra vida. La relació entre el reconeixement de les faltes i el perdó per part de Déu és essencial per tal que aquest temps de salvació doni fruit. Però, per tal que doni fruit hem de disposar-nos a revisar la nostra vida, veure quines són les nostres infidelitats, les nostres mancances, quines coses hi ha en la nostra vida que no estan d'acord amb el que Déu espera de nosaltres.

Trobar uns moments de silenci ens ajudarien a descobrir allò que la nostra *moral personal* no ens facilita el camí per trobar allò que ens priva de tenir la humilitat suficient per reconèixer les nostres faltes i demanar-ne perdó.

Per exemple, avui, podríem **revisar-nos** de:

l'oblit de Déu. I ens podríem preguntar:

¿Tinc present Déu en la meua vida?. Procuo trobar uns moments de pregària per tenir un diàleg confiat en Déu? Vull encaminar cap a Déu tot el que sóc i tot el que faig? ¿Poso en ell la confiança fonamental de la meua vida? Participo en la pregària de l'Església, sobretot en l'Eucaristia dels diumenges?

O em deixo portar per: l'orgull, la indiferència, el no compartir, no perdonar...

La **peresa de créixer personalment en la fe.** He pensat si..

la meua manera de viure és un bon testimoni de l'Evangelí? M'he mostrat cristià en la vida privada i en la pública...? Em preocupo de compartir la meua fe, és a dir, de viure com a veritable deixeble de Crist tal com em vaig comprometre el dia de la meua Confirmació? Em preocupo per conèixer millor la meua fe i per formar-me com cal?

O bé m'he acomodat: a una vida fàcil, sense compromís, de permissivitat...? perquè la fe és més que una crida a viure segons Crist i l'Evangelí, la fe dóna realment *la força d'estimar amb el mateix amor de Crist.*

El **mal ús dels bens.** Em preocupo...

...per la societat, pel bé comú?. M'interessen els problemes de la vida ciutadana...? Em preocupo dels pobres...? Tinc clar que la propietat no és un dret absolut, sinó que comporta uns deures socials? Participo, en la mesura que puc, en la promoció d'una vida més digna per a tothom?

O bé més aviat penso en mi mateix: **defensant els meus interessos, deixant-me portar pel consumisme, per l'avarícia de tenir, de voler cada dia més...?**

El **domini sobre els altres.** Jesús ha dit: *"El qui governa s'ha de comportar com el qui serveix"* (Lc 22,26)

Llavors: ... Sé escoltar? Imposo el meu criteri, la meua voluntat? Sóc dialogant...? Em crec superior als altres? Els he menyspreat? He actuat sempre netament, o potser per hipocresia contra la meua consciència? Si tinc algun càrrec públic o exerceixo l'autoritat, o faig per al meu profit personal o actuo veritablement al servei dels altres?

Déu està sempre disposat a perdonar, a acollir, perquè és compassiu i benigne. Déu ens vol lliures, responsables, conscients. Ens ofereix els seus dons amb generositat. **Ens els ofereix:** no ens els imposa, ni menys encara ens els proporciona sense que ens n'adonem.

El Sagrament del Perdó al que l'Església ens convida, és el signe de la reconciliació amb Déu i amb la comunitat eclesial que hem malmès pel nostre pecat i ens assegura el perdó total i la purificació integral de la nostra vida. Confessar-se significa alhora reconèixer l'amor i la misericòrdia de Déu. La confessió és saludable i alliberadora.

D'aquí ve que la Quaresma l'hem de veure com la marxa de tota la humanitat vers el destí que el Senyor li ha assignat. Ser cristià, fer Quaresma, és prendre consciència d'aquest destí comú vers el qual ens encaminem i que ara ja construïm.

Teresa Bonet